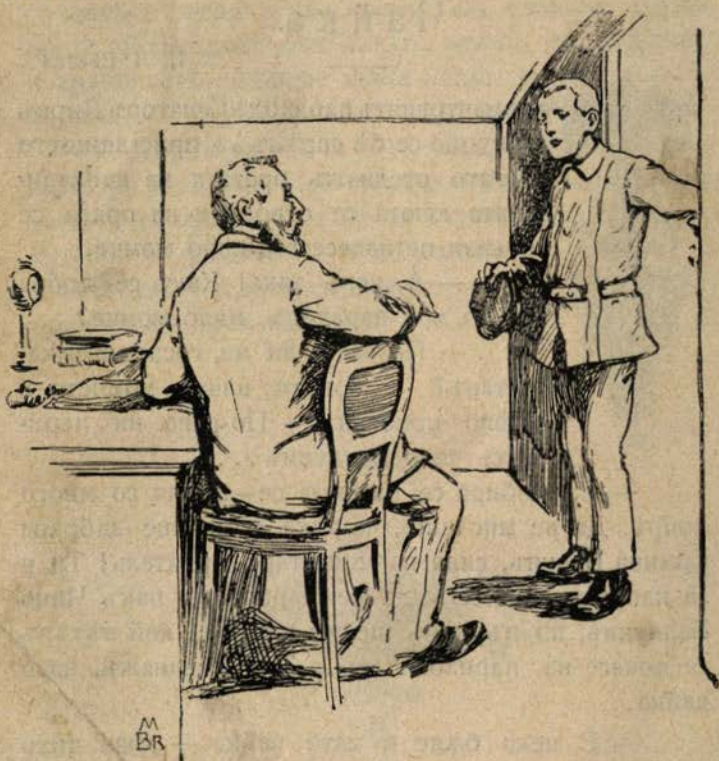

научила да говоришъ съ заобикалки? Азъ си знаехъ, че тъй ще излѣзе. Слѣдъ бързата смъртъ на твоитѣ родители, тя те отмъкна съ себе си... Ехъ ако ме не чакаше бързъ пжтъ — щѣхъ да та вземъ азъ...

Момчето прѣдъ капитанина.

— Ахъ, защо го не сторихте тогазъ? — Извика момчето. — Азъ тъй обичахъ морето съ неговитѣ безбрѣжия, съ неговитѣ тъмнзелени вълни и бѣли чайки! На, щѣхъ да ви помагамъ, щѣхъ да се уча при васъ и щѣхъ да стана добъръ морякъ.